

Velikonoční pastýřský list

Drazí bratři a sestry,

uprostřed liturgie Božího slova dnešní slavnosti jsme společně zpívali: „*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.*“ Tato slova nepatří do minulosti, ale platí i dnes! V době nečekaných událostí a zvrátů, v níž si mnohý hledající člověk přeje, aby se Bůh konečně nějak projevil, nám tato slova zvěstují: Bůh se už projevil a neustále projevuje. Bůh je jediným Osvoboditelem od strachu, všeho ohrožení a od skutečnosti, z níž máme od jistého věku všichni strach, tedy od smrti a všeho, co jí předchází a je s ní spojeno.

Slova 118. žalmu „*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho*“ zpívali Židé na zakončení starozákonní velikonoční slavnosti a vyjadřovali jimi důvěru v Boží pomoc. Křesťané text užívají při oslavě Kristova vítězství nad smrtí s vědomím, že smrt už nemá poslední slovo, ale je jenom přechodem z tohoto světa k Otci, který nás všechny volá k věčnému životu.

Svatý Izák Syrský, křesťanský mystik, který žil v 7. století, napsal: *Od onoho (velikonočního) rána před staletími, jediným opravdovým hříchem je zůstat neteční ke vzkříšení. V běhu dní umíme být lhostejní k mnoha skutečnostem okolního světa. O co můžeme prosit, abychom nezůstali neteční i k tomuto velkému dni? O vroucí vztah k Ježíši Kristu, který vedl Marii Magdalskou ke hrobu a s neobyčejnou zprávou pak zpátky k učedníkům. O lásku, která způsobila, že Petr a Jan po této novině běželi ke hrobu doslova jako o závod. O pohled, jenž dokáže vidět i drobné, ale podstatné věci, jako třeba Ježíšovu roušku, která po jeho zmrtvýchvstání ležela na jiném místě než složené pruhy plátna. To všechno nám přináší víru a živou zkušenost, že Ježíš žije, že Bůh je zde!*

Kéž bychom měli víru podobnou jednomu dvanáctiletému chlapci, kterému nedávno zemřel strýc. Protože jej měl velmi rád, ptal se mě: „Když teď budou Velikonoce, to bude vzkříšen i náš strýc?“ „Teď ještě ne,“ odpověděl jsem mu, „ale stane se to až na konci věků, kdy budeme všichni vzkříšeni. Teď si to musíme připomínat, abychom neztráceli chuť do dobrého života.“

„*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.*“ Připomínat si sdělení tak zásadní pro lidský rod jen jednou za rok – o velikonočních svátcích – by bylo opravdu málo, a proto tak činíme každou neděli, která je vlastně takovou malou oslavou Kristova vzkříšení. O tomto svátečním dni odpočíváme, ale především se scházíme ve společenství věřících a slavíme velikonoční tajemství. *Bez neděle nemůžeme žít*, říkali křesťanští mučedníci při pronásledování za vlády císaře Diokleciána, když byli dotazováni na důvody porušení zákazu o slavení neděle. Při poslechu 118. žalmu, v němž je Hospodin veleben za svou pomoc v těžkých chvílích, cítíme, že i nás bude jeho pravice pozvedat, abychom

spolu s ním jásali a radovali se: „*Nezemřu, ale budu žít a vypravovat o Hospodinových činech.*“

Bratři a sestry, kéž poselství tohoto dne, který učinil Hospodin, vstoupí do života každého z nás a vede nás k tomu, o čem píše apoštol Pavel v listě Kolosanům: *Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.* Pak zcela jistě zakusíme velikost poselství dnešního dne, nad něž žádné jiné není. Požehnané velikonoční svátky Vám přeje a vyprošuje

+ *Josef Nuzík, administrátor diecéze*